

Για τα 75 χρόνια της Τράπεζας Ελλάδος- συνέντευξη στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Μ. ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ, ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ

Δεν μπορεί να είναι πιο «προοδευτική»

Εντονα προβληματισμένος για τον -«έστω και συρρικνούμενο»- ρόλο των κεντρικών τραπεζών στη σημερινή ενιαία Ευρώπη εμφανίζεται ο Μάκης Μπαλαούρας, παλιός συνδικαλιστής και εργαζόμενος στο Τμήμα Μελετών της Τράπεζας της Ελλάδος.

«Είναι γεγονός ότι η Κεντρική Τράπεζα της χώρας μετά το Μάαστριχτ και την ένταξη στην ΟΝΕ έχει απολέσει ένα μεγάλο μέρος του έντονου θεσμικού της ρόλου και των παρεμβάσεων που ασκούσε παλαιότερα στην κοινωνική ζωή» λέει, υπενθυμίζοντας ότι επί δεκαετίες ολόκληρες η ΤτΕ χορηγούσε ακόμη και δάνεια (λ.χ. καπνοδάνεια) σε κατηγορίες πληθυσμού ή ακόμη είχε τη δυνατότητα άσκησης πολιτικής με το συνάλλαγμα, σπανίως ξεφεύγοντας, ωστόσο, από τις επιταγές της κυβερνητικής βούλησης.

Οφείλουμε να σημειώσουμε πάντως, προσθέτει, ότι παρά τη μεγαλύτερη ανεξαρτησία και ελευθερία έκφρασης που έχουν αποκτήσει σήμερα οι κεντρικοί τραπεζίτες με το νέο καθεστώς (για να εκφραστούν παλαιότερα κατέφευγαν συνήθως σε υπονοούμενα), δεν παύουν να μένουν «προσκολλημένοι στο νεοφιλελεύθερο κανόνα».

«Όταν μια κυβέρνηση θέλει να προβεί σε κάποιες κινήσεις κεϋνσιανικού χαρακτήρα -παροχές Σημίτη λ.χ. εν όψει εκλογών- τότε παρεμβαίνουν συνήθως οι τραπεζίτες (Γκαργκάνας) προσπαθώντας να βάλουν φρένο. Ας μην περιμένουμε από την Τράπεζα της Ελλάδος ή την οποιαδήποτε Κεντρική Τράπεζα να είναι περισσότερο προοδευτική από τις κυβερνήσεις. Και θεσμικά, πια» επισημαίνει αντιδιαστέλλοντας ωστόσο τις περιπτώσεις ορισμένων διοικητών -όπως οι κύριοι Ζολώτας, Χαλικιάς και Παπαδήμος- που όπως τονίζει ο κ. Μπαλαούρας, «βρέθηκαν συχνά πολύ πιο μπροστά από τις κυβερνήσεις».

Αναφερόμενος εξάλλου στα Ασφαλιστικά Ταμεία που υποχρεώθηκαν με νόμο του Μαρκεζίνη (1953) να καταθέτουν τα αποθεματικά τους στην Τράπεζα της Ελλάδος εισπράττοντας πενιχρούς τόκους για να οδηγηθούν, τελικά, σε απίσχναση, ο κ. Μπαλαούρας επισημαίνει: «Ναι μεν με το νόμο του

Μαρκεζίνη τα αποθεματικά των Ασφαλιστικών Ταμείων χρηματοδότησαν την ανάπτυξη της χώρας, πλην όμως οι τόκοι 5%, 7% ή 10% που έδινε η Τράπεζα της Ελλάδος για τα χρήματα των Ταμείων όταν τα εμπορικά επιτόκια έφταναν μέχρι και 25% συνιστά καταλήστευση. Και, βέβαια, δεν μπορούν οι θύτες να γίνονται τιμητές για τη κατάντια των Ταμείων. Το κράτος οφείλει να βρει τρόπο αποκατάστασης της αδικίας που έγινε σε βάρος των εργαζομένων και επ' αυτού υπάρχουν προτάσεις».

Ο ίδιος χαρακτηρίζει «παραμύθια της Χαλιμάς» τον έλεγχο που υποτίθεται ότι πρέπει να ασκεί η Κεντρική Τράπεζα στην πολιτική των εμπορικών τραπεζών, επισημαίνοντας ότι στο όνομα της ελευθερίας των αγορών έχουν δημιουργηθεί καταστάσεις «ολιγοπωλιακής υφής και νοοτροπίας».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ – 01/11/2003

Πηγή: <http://www.syte.gr/parenavasi/news.asp?offset=2040&newid=34>